

Гимназические Ведомости

Газета Николаевской гимназии №2

Октябрь 2011 г.

Свято української вишиванки

Багато українців останнім часом хвилює питання: чи сучасна культура перебуває на порозі створення нової моделі України, чи повертається до своїх витоків, до суті національного? Це питання з'явилося на хвилі популярної тенденції вишнунання своєї історії та активного поширення нової молодіжної субкультури, яка змінює погляди суспільства і є певним проявом нового мислення.

Найбільш активний прошарок української спільноти захопився «вишиванковими маршами» — як елементом прояву своїх певних устремлінь. Це була їх реакція на політичні явища в країні, чи спортивні події — а то й просто спонтанні зібрання (які ще називають флеш-мобами — такий собі елемент сучасної молодіжної міської культури). Молодь, небайдужа до всього власне українського, створює нову моду на одяг, музику і уподобання, розширює свій вплив на інші верстви населення. П'ять років тому, вишиванки одягнули одиниці. Зараз їх одягли в дитсадках та школах, на заводах та підприємствах. Таксистки, водії маршруток та тролейбусів теж підтримали ініціативу молоді. Тож, ми вирішили з'ясувати, що ж надихає нашу молоддь повертатися до своїх витоків. Для цього наш юнкор вийшов у шкільні коридори та у глобальну мережу Інтернет у пошуках хлопців та дівчат у вишиванках...

15 листопада 2011 року в рамках тижня кафедри гуманітарних дисциплін було проведено День української вишиванки. Учні та вчителі принесли барвисті рушники, одягнули вишиванки. Особливо хочу відмітити учнів 5В та 7Б класів. Діти підтримали акцію не

тільки нарядами. Вони співали національні пісні, читали вірші, дали виставу, зробили декілька випусків стінних газет з інформацією про українські національні традиції тощо. Так чим все ж бере за душу така подія? Що є для нас українців ці вишиванки та барвисті рушники? Та дуже просто. Вони були і залишаються найважливішими символами нашого народу, супроводжуючи нас впродовж усього життя: від народження аж до самої смерті.

Вишиванки здавна були самою яскравішою одежею в народі. Бабусяна хата для мене — немов музей-казка. По-перше, це світ наших предків, тут виросла моя мама, це бережок її дитинства. По-друге, бабусяна хата — це втілення всіх українських

батьківської оселі, тепло материнських рук. Вона є одним із різновидів — поширеного виду декоративного та ужиткового мистецтва. Історія народної вишивки в Україні іде коренями в глибину століть. Люди шанували українську вишивку, бо вірили, що орнаменти, які на ній відтворені, є своєрідним оберегом і захищають від усього злого. Саме з вишивкою пов'язана вся багатовікова історія українського народу: радість і горе, перемоги і поразки, творчі пошуки та сподівання на майбутнє.

Вишиту сорочку дарувала мати сину в дорогу на щастя. Вишивка зроблена матір'ю для сина слугувала на лише оберегом, але й постійним нагадуванням хто він якого він роду і де його коріння. Орнамент вишивки передавав важливу інформацію про людину, був її своєрідною візитною карткою звідки ця людина походить, якого вона соціального статусу і який її сімейний стан. В орнаменті вишивки втілено український дух, автентичність, мову і пісню. Моя Україна - це пісня! Хто не був зачарований нею? Вона натхненна, мелодійна, безмежна широтою, сповнена красою образів. В ній поєднується вся краса нашого краю.

День української вишиванки став святковим і піднесеним. Без сумніву, свято вишиванки стало яскравою, веселою і по-справжньому «нашою» подією, яка робить нас, як і багато таких заходів самобутнім гімназійним колективом.

*Матеріал підготувала
учениця 7Б класу Ніколаєнко Дар'я*

традицій. Тому тут завжди чисто вибілено, намальовано кольоровою глиною, уतिकано квітами, пахучим зіллям, оздоблено вишиванками. А вишиванка — це духовний символ українського народу, рідного краю,

НАШІ ДОСЯГНЕННЯ

Наша гімназія за результатами
ЗНО у 2010-2011 н.р.
посіла **51 місце**
серед більш ніж
21000 навчальних закладів
України

Дякуємо
викладачам,
які підготували
наших учнів
до зовнішнього
оцінювання

Гришчук І.,
вчитель української мови
та літератури

Федоренко В.О.,
директор гімназії

Хизнюк В.Н.,
вчитель

Павличенко А.В.,
вчитель

Відзко Т.В.,
вчитель історії

Резнікова Н.Н.,
вчитель англійської мови

Махон М.О.,
вчитель англійської мови

Кутенко В.В.,
вчитель української мови
та літератури

Царова І.В.,
вчитель української мови
та літератури

Захаренко О.К.,
вчитель математики

Устименко Г.О.,
вчитель біології

Журавська О.К.,
вчитель математики

Блак Д.Д.,
вчитель англійської мови

Абрамова О.В.,
вчитель англійської мови

Семакова А.А.,
вчитель англійської мови

Настя П.,
вчитель англійської мови

Козак О.В.,
вчитель англійської мови

Бурдаков А.В.,
вчитель англійської мови

Рубіна С.О.,
вчитель англійської мови

Учиться хорошо и очень хорошо... Нормально ли это? Есть ли в этом смысл? Необходимость? Кто они, эти ученики, которые стараются учиться? Иногда их называют «ботанами» или «ботаниками». Этот «вид» учащихся есть в каждом классе. И хочу заметить, в нашей школе их немало - 37% хорошистов и 7% отличников! А из оставшихся, более половины имеют одну оценку ниже 7 баллов, что и делает средний академический бал по гимназии 8,4!

И так, «Ботаник» т.е. «Ботан»...

Наверное, на ум сразу приходит образ подростка с большими очками, плохо одетого, еще и с бреккетами на все зубы. Все думают, что отличник ужасно занудный и скучный?!

Но все наши призеры – яркие личности! Практически все наши ребята успевают посещать

музыкальные и художественные школы, спортивные секции, танцевальные и театральные коллективы.

Например, Настя Пивоварова из 5А класса защищала честь гимназии на

городских спортивных соревнованиях. Она также занимается музыкой и бальными танцами. И как Насте все это удается?!

Стоит, лишь вспомнить выставку работ, которые изготовили девчонки на уроках труда. Это доказывает, что отличницы, которые приняли участие в этой выставке, – настоящие мастерицы. Это и Одижинская Мирослава, и Юлия Муштаева, а также Ольга Войтенко, которая к тому же является активным участником

гимназического кружка «Журналистика».

Наши победители городских олимпиад, конкурсов, отличники, которых так часто

называют «ботанами», – гордость нашей Николаевской гимназии №2, ее лицо. Ведь именно они создают имидж и повышают престиж нашей гимназии.

И, наконец, последнее. Утверждение, что «отличников в школе не любят», абсолютно не соответствует действительности, т.е. не про нашу гимназию. Мы, ученики Николаевской гимназии №2, ценим, любим и гордимся нашими лучшими учениками. Делаем вывод: – в нашей гимназии хорошо учиться – модно!

Проблему изучала
ученица 8б класса
Царлова Карина

Хочу быть ботаном!..

Недавно я в составе группы учеников Николаевской гимназии №2 встречался с обыкновенным николаевским мальчиком - Костей Кучмой, одним из тысячи мальчиков нашего города, одним из сотни тысяч украинских школьников.

«Но если он обыкновенный мальчик, то к чему была эта встреча, и почему именно с ним?» - можете задать вы вопрос, а дело в том, что за ничем не приметным нашим ровесником скрыта сильная духом личность мужественного представителя нашего поколения, который каждый день борется со страшным недугом под названием - «сахарный диабет».

Сахарный диабет - это одна из тех болезней, которая не поддается полному излечению и остается навсегда. Узнав о таком диагнозе, многие впадают в отчаяние, однако при правильном лечении и выполнении рекомендаций врача с этой болезнью вполне можно полноценно жить.

Именно это и делает самый обычный мальчик Костя.

Зная свой диагноз, который звучит как приговор, тринадцатилетний подросток Константин Кучма ведет вполне полноценную жизнь, у него, как и у многих из нас есть свои увлечения и желания. Костя хочет научиться вышивать и довольно красиво рисует, увлекается театральным искусством. Как и у всех школьников, у него есть любимые предметы в школе. Это история, декоративно-прикладное искусство, география и, может, поэтому его любимым писателем является Жюль Верн, 32 романа которого уже прочитал Костя.

А еще у Кости «золотые руки»: его роботы по изготовлению моделей кораблей и плетению бисером неоднократно были отмечены на выставках и конкурсах дипломами и грамотами, вместе с призами были и

призовые деньги, но по злому року судьбы все они уходят на лекарства от его болезни.

А еще у Кости было и такое: как-то бывший президент Украины Леонид Данилович Кучма узнал, что в нашей стране есть его однофамилец и болен сахарным диабетом, и захотел он встретиться с Костей, состоялась встреча, на которой Леонид Данилович Кучма подарил сборники для учебы в школе и ноутбук.

А еще Костя любит писать рассказы, в своей школе он был номинирован как человек года в разделе «Проба пера».

На данный момент Костя пишет книгу «Ледяная волшебная страна».

Лично мне кажется, что погружаясь в написание этой книги, он мечтает и сам попасть в волшебную страну, где бы сбылись, может, не все, а одно, самое главное его желание, и, я думаю, не надо всем объяснять

какое.

После встречи с этим мальчиком я долго раздумывал над тем, как же все-таки несерьезно многие из нас относятся к самому дорогому, что есть у нас в жизни, непонятно чем занимаются, бездельничают, мечтают лишь о мобилах и ноутбуках, а ведь вокруг сколько всего непознанного и интересного!

И общаясь с этим обычным мальчишкой, таким же, как мы, понимаю, что надо прожить каждый день так, чтобы потом, как сказал классик: «Оглянувшись назад, не было бы стыдно за бесцельно прожитые годы».

Интервью провели ученики 6 классов: Городищенко Катерина, Дычаковский Валерий, Амбарцумян Рита.

Статья ученика 6А класса
Дычаковского Валерия

Зовсім нещодавно в нашій гімназії пройшов тиждень, присвячений математиці. Учні 11-6 класу підготували і продемонстрували старшим класам свою презентацію, так скажемо - проект, присвячений темі «Логарифмічна функція». Проект дійсно удался, оскільки був досить цікавим. Наші гімназисти розповіли про логарифмічну функцію і показали, що вона зустрічається не лише в кабінеті математики, але ще в природі, техніці і науці.

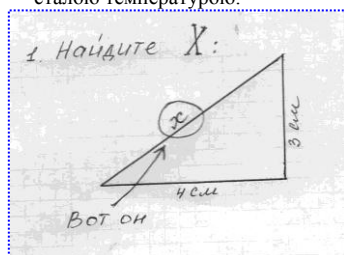
Приклад про те, чи може людина утримати корабель, запам'ятався багатьом. І чи дійсно це так? Ось що повідали нам хлопці з 11-Б:

Під час швартування корабля з нього кидають канат на берег. Людина, що стоїть на пристані,

обмотує кілька разів канат навколо стовпа. Сила тертя між канатом і стовпом утримують судно.

Окрім цього гімназисти розповіли нам про залежність між тиском і висотою над рівнем моря, про радіоактивний розпад, масу палива для ракети, закон Ціолковського та ланцюгові реакції.

Ще слухачам дуже сподобалась інформація щодо охолодження тіла в середовищі зі сталою температурою.

"Ви, звичайно помітили, що знятий з вогню чайник, який шойно закипів, охолоджується спочатку швидко, а потім значно повільніше. Річ у тім, що швидкість охолодження пропорційна різниці між температурою чайника і температурою навколишнього середовища: чим меншою стає ця різниця, тим повільніше охолоджується чайник."

Усі ці теми, показали нам, що математика є усюди, і це дійсно наука, з якою ми зустрічаємося кожен день, навіть коли гріємо чайник чи лягаємо спати!

Отже, тиждень математики у 2 гімназії пройшов успішно, вдало, цікаво!

Спасибі учням 11-Б за їх творчий підхід і розуміння Царіці усіх наук!!

Інформацію підготувала учениця 11Б класу, Бородіна Яна

22.11.11 у гімназії відбулася акція "Голуб миру". Багато маленьких голубів зроблених учнями 5-6 класів, було зібрано у єдиного великого птаха, який символізував нашу єдність з людьми різних народів за мир в усьому світі. У вестибулі гімназії було оформлено виставку газет і малюнків "Ми за мир на нашій планеті".

Празднование дня здоровья –

Цель: Приобщать школьников к проблеме сохранения своего здоровья, к традициям народной культуры как источника нравственного здоровья; воспитывать собственную ответственность за здоровье; расширять представления о связи поколений, содействовать пониманию и оцениванию себя самого как продолжателя рода, вызывать у детей чувство гордости за своих родных, чувство заботы и ответственности за их здоровье...

День здоровья - замечательный праздник. Он помогает нам оставаться сильными и закалёнными. Миллионы людей добились значительных успехов в жизни благодаря крепкому здоровью. Администрация нашей школы также понимает важность здорового способа жизни для своих учеников и потому

ежегодно в начале сентября организует разнообразные мероприятия с целью передать учащимся знания и сформировать у них навыки заботливого отношения к своему здоровью. Есть в нашей школе и свои традиции: конкурсы и

соревнования между пятыми и шестыми классами в городском парке «Победа», выезд старшекласников на природу, поход учащихся 6-11 классов в спорткомплекс «Водолей» и многое другое.

Вот и в этом году, 16 сентября мы отправились вместе с нашими преподавателями, кураторами и классными руководителями в

Одна из интереснейших

парк. Предварительно мы две недели готовились к этому событию: выбирали название для своей спортивной команды, обсуждали девиз, с помощью родителей готовили спортивную форму. Кстати, мы решили по-прежнему называться «Звезды из 6-А», как и в пятом классе, когда готовились к празднику «Посвящение в гимназисты».

Уже в парке, разбившись на команды, мальчики соревновались между собой в футболе, а девочки – в волейболе. Девочки из нашего класса смогли завоевать 1-е место, а мы в футболе – 2-е. Кроме этого было еще много различных спортивных конкурсов и эстафет. Нужно сказать, что каждый класс по-своему проявил себя в различных видах спорта, но все выглядели великолепно.

А после соревнований состоялся пикник. И учителя, и ученики получили

массу удовольствия от возможности пообщаться и посоревноваться, проявить свои умения, подышать свежим воздухом и

насладиться еще по-летнему солнечной погодой. После окончания праздника перед строем учеников учитель физкультуры Ольга Викторовна Шмыкова назвала победителей и вручила символические призы. «День удался на славу!» - сказала завуч Валентина Петровна Кизицкая, которая вместе с нами была в парке и «болела» практически за всех. Также думали и мы. Уже после, в школе, мы все обменивались впечатлениями об интересно проведенном времени и сожалели о том, что День здоровья – только раз в году.

**Онофрийчук Евгений,
ученик 6-А класса**

Невыдуманные истории из жизни Николаевской гимназии №2

Дорогой гимназист, предлагаем твоему вниманию новую постоянную рубрику - путешествие в мир невыдуманных историй моей любимой Николаевской гимназии № 2

Багато різних людей працює в нашій гімназії. І в кожній людині є свої особливості. Думаю, що багатьом з гімназистів (і не тільки) доводилося чути загадкову фразу «О темпора о морес санкта сімпліцитас омніа меа мекум порто!» від соціального педагога Тетяни Леонідівни. На здивовані погляди і запитання вона відповідає, що вона так лається.

Що означає ця загадкова фраза? Користуючись можливістю спілкуватися з «винуватицею» близько я з'ясувала наступне.

Коли Тетяна Леонідівна була ще Танею з 7 класу однієї зі шкіл м. Аягуз (тоді ще Казахської республіки Радянського союзу) і переживала бурхливий підлітковий вік, вона зіткнулася з ситуацією, коли так хочеться вилятися, але, як кажуть, виховання не дозволяє! Але ж емоції благають про вихід! Як же його зробити культурним? Навіщо ж нам розум? Завжди можна знайти вихід, треба тільки його пошукати.

Хто шукає, той завжди знайде, і дійсно, на очі їй потрапила книга «Путешествие в слово» автором якої був Вартаньян Едуард Арамаїсович. Прецікава для філологів і лінгвістів, треба сказати, книга. А так як наша Тетяна любила читати, любила мову та літературу, то вона цю книжку прочитала. Одна з глав цієї книги мала назву «AU NATUREL, или глава, в которой приводится малая толика обширного запаса иноязычных выражений и слов, нередко употребляемых в первоизданном виде, что свидетельствует об активном отношении «общежительного» по определению Пушкина, русского языка к ценностям европейской культуры и

О темпора о морес санкта сімпліцитас омніа меа мекум порто! або розказ про те «Як лається Тетяна Леонідівна?»

мировой цивилизации, ибо, как заметил ещё Карамзин, «что англичане или немцы изобрели для пользы, выгоды человека, то моё, ибо я человек». І саме вона допомогла знайти відповідь на питання, як же ж можна вилятися так, щоб тебе стало легше і люди навколо не образилися, може і здивувалися, але не образилися (рецепт перевірений часом).

Нарешті я підходжу до головного, що це за таємнича фраза «О темпора о морес санкта сімпліцитас омніа меа мекум порто!». Це не одна фраза! Це цілих три фрази. Бажаєте знати подробиці? Читайте далі!

O tempora, omores! (о темпора о морес). Ця фраза виклик відомого римського оратора Цицерона, коли він мав промову в сенаті і був невдоволений його (сената) нерішучістю щодо Каталіни, який готував заколот проти існуючого порядку, а сенат про це знав і нічого не робив. З тих часів ця фраза означає найвищу ступінь обурення порядками, поведінкою будь-кого.

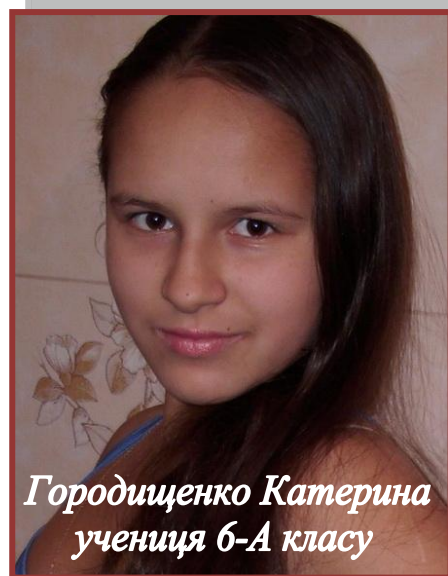
Sancta simplicitas (санкта сімпліцитас). Це іронічний вислів, який дослівно перекладається з латинської мови, як «свята простота». Історія фрази такава. Великий борець за права чеського народу, учений Ян Гус був засуджений католицьким церковним собором до спалення на кострі, як еретик і ворог церкви. Вже стоячи на кострі Ян помітив стареньку, яка, впевнена у тому, що робить добру справу, принесла до костра сухе гілля. «O sancta simplicitas!» - з гіркою посмішкою вигукнув Ян Гус: за щастя старенької він боровся, вона ж з благістю служила його катом. Цей вислів зазвичай використовують до людей простодушних, наївних, які через нестачу знань не розуміють що роблять.

Omnia mea tecum porto (омніа меа мекум порто). Це вислів одного з семі мудреців Греції Біанта, який

представлено тут латинською мовою (перекладав з грецької Цицерон). Дослівно перекладається ця фраза так: «Все своє ношу з собою!» Історія, яка пов'язана з цією фразою цікава і повчальна. У 570 році до н.е. перси захопили грецьке місто Прієни. Велика кількість мешканців міста пішла звідси зі своїми скарбами, нести їх було важко. З ними йшов Біант з однією невеликою сумою. Коли стомлені люди запитували його, де його речі, він посміхався і відповідав: «Все своє ношу з собою!» По дорозі люди змушені були кинути свої речі або вони закінчувалися після обмінів їх на їжу. А Біант навіть допомагав людям зі свого міста, бо він заробляв їжу проводячи навчальні бесіди у містах де вони зупинялися. Охочих послухати розумну людину завжди було достатньо. Таким чином, головний зміст фрази: «Істинне багатство людини – в його знаннях і розумі».

Ось і вся таємниця. Може комусь стане сумно, що все так просто. А хтось, задумається, що ще багато чого не знає і зробить свої власні відкриття.

До нових відкриттів!

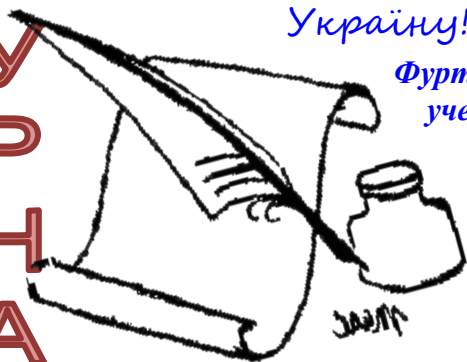

Городищенко Катерина
учениця 6-А класу

Україна

Наша люба Україна
Така гарна, така мила!
Наша мова Українська –
Така славна, така щира,
Як та пісня солов'їна –
Милозвучна та красива!
Тож давайте будем
величати
Нашу матінку країну –
Україну!

Фуртатова Ксенія,
учениця 6В класу

ПЛАВКИ

Гальченко Ілля,
учень 7-А класу

Плавки це невід'ємна частина літа. Здебільшого стосується води та плавання. Вдягається замість трусів. Кожен хлопчик та чоловік вдягав їх хоч раз у житті. Бувають у формі трикутника і у формі шорт. Це той самий купальник, але для чоловіків. Підтримує... спортивну форму і є невід'ємною частиною плавального костюму. Гарні плавки можна купити в спортивному магазині, або в крамницях, які спеціалізуються на* спідній білизні. Вони є своєрідним пропуском з води на берег, тому що без плавков з води не вийдеш, тому важливо не загубити їх під час купання. Якщо вам все одно, або навпаки ви не носите плавки, то ви нудист. Це не дуже добрі люди, бо вони лякають риб у воді своїм нудним характером. Для таких психічнохворих із девізом: "Покажемо, браття, природу народу" - є спеціальні пляжі. Вони не поважають плавки і знущаються над ними, а ми маємо носити плавки, щоб їх захистити від злих рук цих людей. Водяні труси не такі звичайні, як на перший погляд. Вони мають бути одним складових фундаменту літа, його не було б без цієї речі.

ЗАПОРОЖЕЦЬ

Нема, товариші, нічого дивного в тому, що наш вітчизняний автопром випускає такі напрочуд кумедні й дивні автомобілі. А насправді, може хоч ви мені поясните, яка лиха година потягнула українців виробляти автомобілі?

Автомобілі - це такі "штуки", що їздять на чотирьох колесах (якщо хтось не знає). Та ви тільки подивіться, як ці "штуки" виробляють німці, італійці, британці тощо. Такі нічого собі "штуки" виходять, кожна з яких коштує купу грошей. А наші що? Та збережи. Господи, й помилуй! Ну, ви само собою зрозуміли, що мова піде про нашу гордість - "Запорожець".

Пам'ятаю, як у дитинстві катав мене один знайомий дядько на цьому "монстрі". Ах, незабутні хвилини! Я-а-а-к поїде! Як зареве! Що аж мимоволі подумаєш собі, що там мотор дай Боже! На тисячу кінських сил, як мінімум. А як же воно трясє там насправді! Та навіть ковбої оті, що на биках скачуть і відбивають собі всю душу там, і то, у щоці були б. Це вам не на биках скакати! Йй-бо правда! Ані слова брехні!

Мабуть, кожен вже подумав і зрозумів, що нічого доброго в "Запорожці" немає. Одне лихе. Помиляєтесь... Ось уявіть собі: ви пішли зимою на риболовлю. А холодно до чортиків! У вас є вихід. Ви, мабуть, не повірите, але є в цьому автомобілі якась дивна дірка в підлозі, яка закривається кришкою. Нащо вона там треба? Беріть вудку просовуйте в дірку та ловіть собі на здоров'я сидючи у своєму "залізному коні" на льоду. Геніальне творіння, то-то ж бо й є!

А як же їздити на цьому авто? А за допомогою керма. Та якби працювало це кермо завжди, так зовсім було б ідеально.

Тож, любі товариші, як вирішили купляти авто, купляйте, мабуть, все ж так не "Запорожець". Але обов'язково пам'ятайте - в іншому автомобілі риби не наловиш...

Перицла Євген,
учень 11-В класу

ПОРАДИ ПСИХОЛОГА

УЧИМСЯ УВАЖАТЬ ДРУГ ДРУГА

В каждом детском коллективе есть популярные дети и не очень. Есть дети активные, общительные, а есть тихие, одиночки. Одних устраивает второстепенная роль в классе, другие страдают от такого положения, но не знают и не умеют его изменить...

Некоторые дети так стремятся оказаться в центре внимания одноклассников, занять лидерскую позицию, не умея при этом вести себя в соответствии со своими притязаниями, не выбирая неадекватные способы поведения, что добиваются внимания «со знаком минус» - становятся объектом насмешек и презрения. И вот эти активно отвергаемые сверстниками дети - явление, к сожалению, частое и трудноисправимое. Школьная агрессия - это намеренное причинение вреда какому-либо предмету или человеку. Одна из причин возникновения агрессии у подростков - показать себя взрослым. Их раздражает внешний вид и внешнее поведение друг друга, из этого следует недопонимание среди одноклассников и сверстников.

Рекомендации для детей:

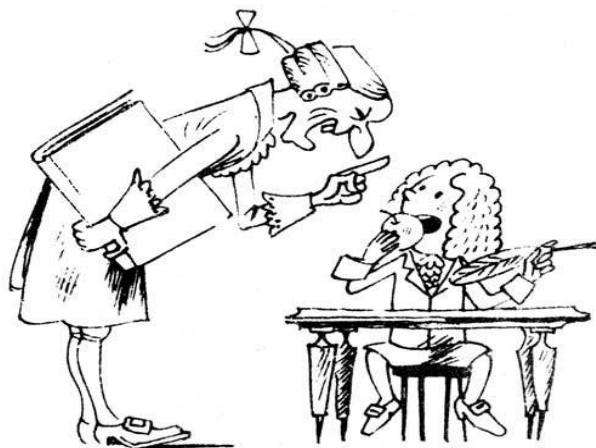
1. Если вас обидели - не надо мстить.
2. «Они не такие, как остальные», но они тоже достойны дружбы и общения.
3. Непопулярные дети часто отрицают свою ответственность, не испытывают чувство вины за происходящее, не могут найти выход из какой-либо ситуации - здесь нужно сотрудничать, помогать друг другу.
4. Обзывание чаще бывает причиной драк и обид - не позволяйте обзывать себя и других, не обзывайтесь сами.
5. Иметь кличку - это значит обладать каким-либо качеством, заслуживающим внимания сообщества, даже если это внимание будет не совсем приятным.
6. Неуверенность в себе, потребность привлечь к себе внимание, стремление повысить свою значимость, заставляют ребёнка лгать.
7. Плохие отношения с одноклассниками могут стать причиной низкой успеваемости.
8. Подбадривайте друг друга, помогайте в учёбе и личных проблемах, если это вам под силу.
9. Вы должны помнить: все успехи постоянны, а неудачи временны.
10. Общие классные проблемы решайте вместе, доброжелательно, спокойно.
11. Раны унижения и издевательства не заживают годами, шрамы безразличия и игнорирования остаются на всю жизнь!
12. Общайтесь на равных, не «сверху», а на уровне глаз.
13. Спрашивайте друг у друга советы.
14. Поддерживайте друг друга в трудной ситуации.
15. Если вы неправы, просите прощения.
16. Помните, что вы одноклассники и вам еще долго вместе учиться, вам вместе становиться взрослыми людьми, вам нужно помогать друг другу, а не ругаться и унижать. Все вы одинаковые, поэтому относитесь друг к другу одинаково.

*Поради підготував учасник гуртка
«Стань творцем свого життя» Степанова Марія.
(Керівник гуртка Обльотова Н.М.)*

Не бойся, что не знаешь -
бойся, что не учишься. -
Китайский афоризм

— Господин учитель, как мой сын Эйнштейн понимает физику?
— Весьма относительно.

— Ньютон, ваше увлечение яблоками до добра не доведет!

— Цезарь, у тебя большие способности, ты ухитришься списывать с трех тетрадей одновременно!

Газета издается на трех гимназических языках.

Основатель: Издательство Николаевской гимназии №2.

Редактор: О.М. Горбенко

Корректоры: Ткачева Н., Войтенко О., Амбарцумян М.

Фото: кружок «Фотодизайн»

Верстка и дизайн: Николаевская гимназия №2

Адрес: ул. Адмиральская, 24. тел.: 35-22-46

Электронный адрес: g-Nic2@yandex.ru

Сайт гимназии: www.gymnasiya-2.mk.ua